

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

ÎNCHEIERE

cu privire la inadmisibilitatea recursului declarat de către Dragoș Berlodean, reprezentat de avocatul Eduard Ceornea,

în cauza civilă, intentată la cererea de chemare în judecată depusă de Dragoș Berlodean împotriva Întreprinderii Municipale „Indmetalcongaz” și Consiliului raional Sîngerei privind anularea ordinului cu privire la încetarea contractului individual de muncă, restabilirea în funcția anterior deținută, încasarea restanței salariale,

împotriva deciziei din 15 mai 2025 a Curții de Apel Nord,

(Dosarul nr. 2ra-648/25

Nr. PIGD 2-23047812-01-2ra-08092025)

Recursul este vădit neîntemeiat. Art. 433 alin. (1) lit. f) din Codul de procedură civilă. Dezacordul recurentului cu decizia instanței de apel nu constituie un temei de casare a ei.

Au examinat anterior cauza judecătorești:

Prima instanță: Judecătoria Bălți, sediul Central (N. Costăș)

Instanța de apel: Curtea de Apel Nord (S. Grosu, A. Tihonschi, R. Holban)

21 ianuarie 2026

Textul corespunde originalului

Examinând în lipsa părților admisibilitatea recursului declarat de Dragoș Berlolean, reprezentat de avocatul Eduard Ceornea,

Curtea Supremă de Justiție, în completul compus din
Stela Procopciuc, *Președinte*,
Gheorghe Stratulat
Ion Munteanu, *judecători*,

constată următoarele:

ÎN FAPT

1. La 30 martie 2023, Dragoș Berlolean a depus cerere de chemare în judecată împotriva Întreprinderii Municipale „Indmetalcongaz” (în continuare Î.M. „Indmetalcongaz”) privind anularea ordinului cu privire la încetarea contractului individual de muncă, restabilirea în funcția anterior deținută, încasarea restanței salariale.

2. În motivarea cererii de chemare în judecată, reclamantul a relatat că, în temeiul contractului individual de muncă nr. 208-C din 22 iunie 2022, a fost angajat în calitate de administrator-interimar al Î.M. „Indmetalcongaz” pe o durată determinată începând cu data de 22 iunie 2022 până la data de 22 septembrie 2022 cu remunerarea muncii în sumă de 14.000 de lei/lunar.

3. În temeiul acordului adițional nr. 1 din 01 iulie 2022 la contractul individual de muncă, părțile au convenit să modifice anumite clauze ale contractului, în sensul substituirii funcției de administrator interimar cu cea de administrator, stabilind durata contractului până la data de 01 iulie 2027.

4. Subsecvent, reclamantul a enunțat că, prin decizia Consiliului raional Sîngerei nr.3/1 din 01 august 2022 a fost numit în funcția de administrator al Î.M. „Indmetalcongaz” pe un termen de cinci ani.

5. La 14 octombrie 2022 Consiliul raional Sîngerei, prin decizia nr. 5/19 a decis dizolvarea Î.M. „Indmetalcongaz”.

6. Prin Decizia Consiliului raional Sîngerei s-au operat modificări la decizia cu nr. 5/19 din 14 octombrie 2022 cu privire la inițierea procedurii de dizolvare a Î.M. „Indmetalcongaz”, prin care lichidator al întreprinderii a fost desemnată Olga Gulcă, ultima fiind în funcția de contabil-șef.

7. Reclamantul a menționat că, la 13 februarie 2023, lichidatorul întreprinderii, Olga Gulcă, a emis ordinul nr. 17 privind încetarea contractului său individual de muncă nr. 208-C din 22 iunie 2022, prin care acesta a fost eliberat din funcția de administrator, începând cu aceeași dată. Totodată, i-au fost calculate integral salariul și compensația pentru concediul de odihnă anual neefectuat, în quantum de 18 zile calendaristice, conform legislației în vigoare.

8. Iar, prin nota informativă nr. 12 din 6 martie 2023, lichidatorul Olga Gulcă a confirmat că Î.M. „Indmetalcongaz” înregistrează o datorie față de el în sumă de 41.153,24 de lei.

9. În opinia reclamantului, ordinul nr. 17 din 13 februarie 2023 privind încetarea contractului său individual de muncă este ilegal, la fel ca și concedierea sa, întrucât a fost emis cu încălcarea prevederilor legislației în vigoare. Acesta a susținut că decizia de eliberare din funcție trebuia emisă de Consiliul raional Sîngerei, în calitate de fondator al întreprinderii.

10. Un alt aspect al ilegalității concedierii invocat de reclamant îl reprezintă neachitarea integrală a drepturilor salariale, suma restantă fiind de 23.893,52 de lei.

11. De asemenea, reclamantul a invocat că, la emiterea ordinului de concediere, nu au fost respectate criteriile de selectare a angajaților care urmau a fi disponibilizați și nu s-a ținut cont de rolul administratorului în procesul de lichidare, fiind astfel încălcat dreptul său preferențial și/sau necesitatea menținerii în funcție până la întocmirea bilanțului de lichidare.

12. De altfel, reclamantul a arătat că, deși prin decizia din 14 octombrie 2022 a fost dispusă lichidarea Î.M. „Indmetalcongaz”, întreprinderea își continuă activitatea și în prezent, circumstanță ce ridică îndoieli privind realizarea efectivă a lichidării.

13. Acesta a constatat că procedura legală de lichidare a întreprinderii nu este respectată, iar procesul de dizolvare are un caracter incert, ceea ce îi generează suspiciuni întemeiate că decizia de lichidare a fost utilizată doar ca pretext pentru eliberarea sa din funcția de administrator.

14. Așadar, având în vedere cele enunțate, Dragoș Berlolean a solicitat anularea ordinului nr.17 din 13 februarie 2023 cu privire la încetarea contractului individual de muncă nr. 208-C din 22 iunie 2022, încasarea restanței salariale în sumă de 65.046,76 de lei și restabilirea în funcția de administrator a Î.M. „Indmetalcongaz”.

15. La 28 aprilie 2023, Dragoș Berlolean a depus cerere de completare și concretizare a cererii de chemare în judecată, prin care a solicitat atragerea în proces în calitate de pârât a Consiliului Raional Sîngerei, anularea pct.6 și 7 din decizia nr. 3/29 din 30 martie 2023 cu privire la examinarea demersului lichidatorului Î.M. „Indmetalcongaz”, declararea ca fiind caducă decizia comisiei de lichidare nr.1 din 13 decembrie 2022 cu privire la preavizare, declararea ca fiind caduc ordinul nr.17 din 13 februarie 2023 cu privire la încetarea contractului individual de muncă nr. 208-C din 22 iunie 2022.

16. În susținerea cererii de concretizare, reclamantul și-a exprimat dezacordul față de punctele 6 și 7 din decizia nr. 3/29 din 30 martie 2023, emisă de Consiliul raional Sîngerei, privind numirea unui administrator interimar al Î.M. „Indmetalcongaz”, calificând această măsură drept abuzivă

și contrară principiilor de bună-credință care trebuie să guverneze activitatea administrativă.

17. Prin ordinul nr. 17 din 13 februarie 2023, privind încetarea contractului individual de muncă nr. 208-C din 22 iunie 2022, raporturile sale de muncă în calitate de administrator al Î.M. „Indmetalcongaz” au fost încetate. Temeiul juridic al emiterii acestui ordin l-a constituit decizia nr. 5/19 din 14 octombrie 2022, prin care a fost inițiată procedura de dizolvare a întreprinderii.

18. Ulterior, prin decizia Consiliului raional Sîngerei nr. 3/29 din 30 martie 2023, adoptată în urma examinării demersului lichidatorului Î.M. „Indmetalcongaz” privind imposibilitatea aprobării bilanțului de lichidare din cauza lipsei mijloacelor financiare pentru acoperirea creanțelor, decizia nr. 5/19 din 14 octombrie 2022 referitoare la inițierea procedurii de lichidare a fost abrogată. Ca urmare, toate actele emise de comisia de lichidare și de lichidator au devenit caduce, pierzându-și forța juridică.

19. În consecință, pornind de la principiul restabilirii situației anterioare, Dragoș Berlodean a conchis că Consiliul raional Sîngerei nu era îndreptățit să numească un nou administrator al Î.M. „Indmetalcongaz”, întrucât, prin abrogarea deciziei de lichidare, statutul de administrator îi revenea de drept lui, deoarece deținuse anterior această funcție.

20. La 09 iunie 2023, Dragoș Berlodean a depus cererea de concretizare și completare a cerințelor din acțiune, în care i-a indicat în calitate de pârâți pe Î.M. „Indmetalcongaz” și Consiliul raional Sîngerei. Prin această cerere, reclamantul a solicitat anularea ordinului nr. 17 din 13 februarie 2023 privind încetarea contractului individual de muncă nr. 208-C din 22 iunie 2022, restabilirea sa în funcția de administrator al Î.M. „Indmetalcongaz”, precum și încasarea salariului pentru perioada de lipsă forțată de la muncă, începând cu 13 februarie 2023 și până la restabilirea efectivă în funcție.

21. De asemenea, acesta a cerut acordarea unui prejudiciu moral în sumă de 30.000 lei, achitarea restanței salariale în cuantum de 65.046,76 lei pentru perioada 11 decembrie 2022 – 13 februarie 2023, precum și încasarea cheltuielilor de judecată. Totodată, prin aceeași cerere, reclamantul a reiterat atragerea în calitate de pârât a Consiliului raional Sîngerei (f.d.52).

22. Prin hotărârea din 16 ianuarie 2024 a Judecătoriei Bălți, sediul Central, s-a admis parțial cererea de chemare în judecată înaintată de Dragoș Berlodean.

S-a încasat din contul Î.M. „Indmetalcongaz” în beneficiul lui Dragoș Berlodean, restanța salarială în sumă de 41.153,24 de lei și cheltuielile de asistență juridică proporțional pretențiilor admise în sumă de 2500 de lei.

S-a încasat din contul Î.M. „Indmetalcongaz” în beneficiul statului taxa de stat de a cărei plată reclamantul a fost scutit la înaintarea acțiunii, proporțional pretențiilor admise în sumă de 1.234,59 de lei. În rest, cererea de chemare în judecată s-a respins (f.d.143, 147-153, Vol.I).

23. La 09 februarie 2024, Dragoș Berlocean a declarat apel, iar la 23 mai 2024, Dragoș Berlocean, reprezentat de avocatul Eduard Ceornea a prezentat cererea de apel motivată împotriva hotărârii din 16 ianuarie 2024 a Judecătorei Bălți, sediul Central, solicitând casarea acesteia cu emiterea unei noi hotărâri de admitere integrală a cererii sale de chemare în judecată (f.d.146, 166-170, Vol.I).

24. Prin decizia din 15 mai 2025 a Curții de Apel Nord, s-a respins apelul declarat de Dragoș Berlocean și s-a menținut hotărârea din 16 ianuarie 2024 a Judecătorei Bălți, sediul Central (f.d.214-221, Vol.I).

25. Pentru a decide astfel, instanța de apel, analizând cadrul legal pertinent speței – art. 43 alin. (1) din Constituția Republicii Moldova, art. 86 și 88 din Codul muncii, art. 171, 174, 177, 200 și 201 din Codul civil, Legea nr. 246/2017 privind întreprinderea de stat și municipală, art. 130 și 373 din Codul de procedură civilă – în coraport cu materialul probator anexat la dosar (Extrasul din Registrul de stat al persoanelor juridice nr. 75960 din 11 mai 2023, deciziile Consiliului raional Sîngerei nr. 3/1 din 01 august 2022, nr. 14 din 14 octombrie 2022, nr. 6/20 din 07 decembrie 2022, decizia Comisiei de lichidare nr. 1 din 13 decembrie 2022, Ordinul nr. 17 din 13 februarie 2023, nota informativă a lichidatorului din 06 martie 2023) și prin prisma argumentelor invocate în cererea de apel, a conchis că hotărârea din 16 ianuarie 2024 a Judecătorei Bălți, sediul Central este legală și temeinică, fiind adoptată cu respectarea drepturilor și intereselor legale ale participanților la proces.

26. În susținerea concluziei enunțate, instanța de apel a constatat că lichidatorul Î.M. „Indmetalcongaz”, doamna Olga Gulcă, a acționat în limitele atribuțiilor conferite de lege și de deciziile organului competent al întreprinderii (art. 13 alin. (8) din Legea nr. 246/2017, art. 201 Cod civil), deținând competența deplină de a emite Ordinul nr. 17 din 13 februarie 2023 privind încetarea contractului individual de muncă al apelantului Dragoș Berlocean, validat prin Extrasul din Registrul de stat al persoanelor juridice nr. 74831 din 28 decembrie 2022.

27. De asemenea, instanța de apel a reținut că încetarea contractului individual de muncă a fost legală și temeinică, întrucât a fost efectuată în cadrul procedurii de lichidare a Î.M. „Indmetalcongaz” (decizia Consiliului raional Sîngerei nr. 5/19 din 14 octombrie 2022, modificată prin decizia nr. 6/20 din 07 decembrie 2022), cu respectarea termenului de preavizare de 2 luni și a prevederilor Codului muncii (art. 86 alin. (1) lit. b) și art. 88 alin. (1) lit. a) și g)), iar apelantul nu a dovedit temeiuri pentru repunerea sa în funcție.

28. Subsecvent, instanța de apel a apreciat că pretențiile apelantului privind plata salariului pentru perioada de lipsă forțată de la muncă și prejudiciul moral sunt neîntemeiate, întrucât suma recunoscută de angajator (41.153,24 de lei, conform notei informative a lichidatorului din

06 martie 2023) corespunde documentelor probatorii, iar apelantul nu a prezentat înscrisuri sau alte probe care să susțină cuantumul pretins de 574.000 de lei.

29. De altfel, instanța ierarhic inferioară a constatat că argumentele invocate în cererea de apel sunt similare celor examinate de instanța de fond, fără a aduce elemente noi, ceea ce relevă caracterul declarativ al apelului și lipsa temeiurilor legale pentru casarea hotărârii.

30. Astfel, instanța de apel a reținut că Judecătoria Bălți, sediul Central, a aplicat corect normele de drept material și procesual, a apreciat probele în ansamblul lor (deciziile și ordinele emise, Extrasul din Registrul de stat al persoanelor juridice, nota informativă a lichidatorului), iar argumentele apelantului nu au răsturnat soluția instanței de fond, motiv pentru care a concluzionat că apelul declarat de Dragoș Berlocean este neîntemeiat și urmează a fi respins, menținând în consecință hotărârea din 16 ianuarie 2024 a Judecătoriei Bălți, sediul Central.

31. La 05 septembrie 2025, Dragoș Berlocean, reprezentat de avocatul Eduard Ceornea a declarat recurs împotriva deciziei din 15 mai 2025 a Curții de Apel Nord, solicitând casarea acesteia și a hotărârii primei instanțe, cu emiterea unei noi decizii de admitere integrală a cererii sale de chemare în judecată și încasarea cheltuielilor de judecată (f.d.1-9, Vol.II).

32. În motivarea recursului, Dragoș Berlocean, reprezentat de avocatul Eduard Ceornea, a reiterat motivele de fapt și de drept invocate anterior la etapa examinării cauzei în prima instanță și în instanța de apel, exprimând, suplimentar, dezacordul cu decizia din 15 mai 2025 a Curții de Apel Nord, pe care o consideră nelegală și vădit nerezonabilă. Recurentul a arătat că instanța de apel a apreciat eronat competența lichidatorului Î.M. „Indmetalcongaz” de a dispune încetarea contractului său individual de muncă, deși, potrivit art. 201 din Codul civil și art. 13 alin. (8) din Legea nr. 246/2017, numai fondatorul întreprinderii municipale – Consiliul Raional Sîngerei – avea competența exclusivă de a elibera administratorul interimar.

33. Recurentul a susținut că ordinul nr. 17 din 13 februarie 2023, emis de lichidatorul Olga Gulcă, este lovit de nulitate absolută cu efect retroactiv, conform art. 202 și 328 din Codul civil, întrucât se referă la o chestiune ce nu se afla în competența sa.

34. Totodată, recurentul a semnalat că instanța de apel a ignorat faptul că decizia de preavizare din 13 decembrie 2022 constituie un act preparator, care nu poate substitui decizia fondatorului și nu conferă lichidatorului dreptul de a-i înceta contractul individual de muncă.

35. De asemenea, recurentul a arătat că instanța ierarhic inferioară a apreciat în mod arbitrar probele referitoare la datoria salarială, deși Î.M. „Indmetalcongaz” recunoscuse prin nota informativă din 06 martie 2023 existența salariului datorat pentru perioada de absență forțată.

Refuzul instanței de a admite suma totală de 574.000 de lei constituie, în opinia recurentului, o apreciere vădit nerezonabilă a probelor, contrar art. 130 și art. 26 din Codul de procedură civilă, care consacră principiile aprecierii probelor după convingerea instanței și al contradictorialității.

36. În consecință, recurentul a solicitat, în temeiul art. 432 alin. (1) lit. a), b) și e) din Codul de procedură civilă, casarea deciziei instanței de apel și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care să fie admise pretențiile sale privind anularea ordinului de încetare a contractului individual de muncă, restabilirea în funcția de administrator, încasarea salariului pentru întreaga perioadă de absență forțată, precum și plata prejudiciului material, moral și a cheltuielilor de judecată.

37. La 19 septembrie 2025 la adresa de e-mail a reprezentantului Î.M. „Indmetalcongaz”, avocatului Iulian Paciuca, Consiliului raional Sîngerei și a Administratorului autorizat Nicolae Bostan a fost expediată copia recursului declarat de Dragoș Berlodean, reprezentat de avocatul Eduard Ceornea cu înștiințarea despre posibilitatea depunerii referinței.

38. Până la data stabilită pentru examinarea admisibilității recursului declarat de Dragoș Berlodean, reprezentat de avocatul Eduard Ceornea, intimații nu și-au valorificat dreptul procedural respectiv și nu au depus referințe.

LEGISLAȚIA RELEVANTĂ

39. Art. 431 alin. (1) și (2) din Codul de procedură civilă:

„(1) Examinarea recursului împotriva deciziilor instanțelor de apel ține de competența Curții Supreme de Justiție.

(2) Asupra admisibilității recursului decide un complet din 3 judecători.”

40. Art. 432 alin. (1) lit. a)-f) și alin. (2) din Codul de procedură civilă:

„(1) Recursul este admis dacă:

a) interpretarea legii din hotărârea contestată este contrară jurisprudenței uniforme a Curții Supreme de Justiție;

b) prin admiterea recursului, se schimbă sau se consolidează jurisprudența Curții Supreme de Justiție;

c) a fost admis neîntemeiat un apel introdus tardiv sau a fost respins ca fiind tardiv un apel depus în termen;

d) hotărârea sau decizia vizează drepturile persoanei care nu a fost atrasă în proces;

e) hotărârea sau decizia este arbitrară ori se bazează în mod determinant pe aprecierea vădit nerezonabilă a probelor;

f) instanța nu a fost compusă potrivit legii sau hotărârea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

(2) Temeiurile menționate la alin.(1) lit.d)–f) pot fi invocate în recurs doar dacă au fost invocate în apel sau dacă încălcarea a avut loc în instanța de apel.”

41. Art. 433 alin.(1) lit. f) din Codul de procedură civilă:

„(1) Cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care:

f) recursul este vădit neîntemeiat.”

42. Art. 434 alin.(1) – (2) din Codul de procedură civilă:

„(1) Recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărîrii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

(2) Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.”

43. Art. 440 alin. (1) și (2) din Codul de procedură civilă:

„(1) În cazul în care se constată existența unuia dintre temeiurile prevăzute la art.433, completul din 3 judecători, printr-o încheiere irevocabilă adoptată în lipsa părților, declară recursul inadmisibil.

(2) Încheierea privind inadmisibilitatea recursului, care conține sumar faptele cauzei, motivele și temeiul inadmisibilității, se publică pe pagina web oficială a Curții Supreme de Justiție și se expediază părților.”

MOTIVAREA INSTANȚEI

44. Referitor la termenul de declarare a recursului, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție conchide că Dragoș Berlolean, reprezentat de avocatul Eduard Ceornea s-a conformat dispozițiilor art. 434 alin.(1) din Codul de procedură civilă, și a depus în termen recursul la 05 septembrie 2025. Or, decizia Curții de Apel Nord a fost pronunțată la 15 mai 2025 și notificată reprezentantului recurentului, avocatului Eduard Ceornea, prin e-mail, la 07 iulie 2025 (f.d.222, Vol.I).

45. Temeiurile de declarare a recursului sunt prevăzute la art. 432 alin. (1) lit.a)-f) și alin. (2) din Codul de procedură civilă (a se vedea pct.40).

46. Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție notează că procedura admisibilității constă în verificarea faptului dacă motivele invocate în recurs se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 din Codul de procedură civilă.

47. Din analiza prevederilor legale reținute supra, rezultă că admisibilitatea/ inadmisibilitatea recursului urmează să însușească în condițiile Codului de procedură civilă exercitarea efectivă a unui control de legalitate veritabil bazat pe temeiuri concludente și serioase. Astfel, normele citate oferă un drept exclusiv al instanței de recurs de a filtra cererile de recurs care nu prezintă o motivare suficient de serioasă.

48. Completul Curții Supreme de Justiție notează, că pentru a trece testul de admisibilitate, cererea de recurs trebuie să conțină o motivare convingătoare și întemeiată în condițiile nominalizate mai sus. În consecutivitate, motivarea cererii de recurs în circumstanțele expuse se referă la formalitățile pe care trebuie să le întrunească cererea în vederea rezistării testului și filtrului de admisibilitate.

49. Din analiza recursului declarat rezultă că Dragoș Berlolean, reprezentat de avocatul Eduard Ceornea a invocat temei de admisibilitate prevederile art. 432 alin. (1) lit. a), b) și e) din Codul de procedură civilă (a se vedea pct. 36).

50. Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție conchide că motivele de casare, invocate în recursul depus de Dragoș Berlolean, reprezentat de avocatul Eduard Ceornea nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (1) lit. a), b) și e) din Codul de procedură civilă, întrucât interpretarea legii efectuată prin hotărârea contestată nu este contrară jurisprudenței uniforme a Curții Supreme de Justiție, admiterea recursului nu ar conduce la schimbarea sau consolidarea jurisprudenței acesteia, iar decizia contestată nu poate fi calificată ca fiind arbitrară și nici nu se bazează în mod determinant pe o apreciere vădit nerezonabilă a probelor.

51. La acest capitol, sub aspectul temeiului prevăzut la art. 432 alin. (1) lit. a) din Codul de procedură civilă, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție notează că recursul este admis numai în situația în care, se constată că interpretarea legii realizată de instanța inferioară contravine jurisprudenței uniforme a Curții Supreme de Justiție, respectiv atunci când instanța de apel a aplicat dispozițiile legale într-un mod diferit de cel statuat în mod constant prin hotărâri irevocabile ale instanței supreme, iar această abatere a avut o influență determinantă asupra soluției pronunțate în cauză.

52. Recurentul nu a demonstrat existența unei contradicții între soluția instanței de apel și jurisprudența uniformă a Curții Supreme de Justiție. Iar, în lipsa unor hotărâri anterioare ale Curții Supreme de Justiție care să statueze în mod diferit asupra normelor aplicabile cauzei și să fie puse în contradicție cu decizia atacată, motivul de recurs invocat nu poate fi reținut.

53. Cât privește temeiul prevăzut la art. 432 alin. (1) lit. b) din Codul de procedură civilă, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție notează că recursul este admis numai în situația în care, prin admiterea sa, se schimbă sau se consolidează jurisprudența Curții Supreme de Justiție. Această condiție are scopul de a asigura stabilitatea și unitatea practicii judiciare, limitând admiterea recursurilor doar la cauzele care ridică probleme de drept relevante, de interes general, ce necesită interpretare unitară sau actualizare a jurisprudenței.

54. Recursul formulat de Dragoș Berlolean, reprezentat de avocatul Eduard Ceornea nu urmărește modificarea sau consolidarea practicii judiciare existente, ci doar contestă aprecierea probelor și interpretarea aplicării legii realizate în mod legal și temeinic de către instanța ierarhic inferioară. Această contestare nu aduce în discuție probleme de drept nou sau contradictorii, care să justifice intervenția Curții Supreme de Justiție în vederea unificării jurisprudenței.

55. Mai mult, recursul are un caracter evident de reformulare a punctului de vedere cu privire la faptele cauzei, fără a expune temeiuri juridice noi care să impună o reconsiderare a doctrinei sau a interpretării normelor legale aplicabile. Astfel, admisibilitatea recursului pe baza art. 432 alin. (1) lit. b) nu este justificată, iar continuarea procedurii de recurs ar conduce la o

utilizare excesivă și nejustificată a căii de atac, afectând principiul stabilității și predictibilității actului de justiție.

56. Această concluzie este în concordanță și cu jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului, care recunoaște dreptul statelor de a institui limite rezonabile privind accesul la căile extraordinare de atac, în vederea protejării stabilității și eficienței sistemului judiciar. Astfel, în cauza *Pélissier și Sassi contra Franței* (nr. 25444/94, 1999), CEDO a subliniat că accesul la recursurile extraordinare nu este absolut și că restricțiile rezonabile în acest sens sunt compatibile cu dreptul la un proces echitabil, cu condiția să nu afecteze esența dreptului de acces la justiție. De asemenea, în cauza *Kudła contra Poloniei* (nr. 30210/96, 2000), Curtea a reafirmat posibilitatea statelor de a limita accesul la anumite căi de atac pentru a garanta stabilitatea hotărârilor judecătorești.

57. Totodată, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție relevă că temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (1) lit. a) și art. 432 alin. (1) lit. b) din Codul de procedură civilă nu pot fi invocate concomitent, întrucât ele se exclud reciproc. Lit. a) vizează situațiile în care interpretarea legii din hotărârea atacată contravine jurisprudenței uniforme a Curții Supreme de Justiție, ceea ce presupune existența unei linii jurisprudențiale consolidate, iar lit. b) reglementează cazurile în care, prin admiterea recursului, se schimbă sau se consolidează această jurisprudență. Or, nu se poate susține concomitent că jurisprudența este deja uniformă și că, în același timp, ea trebuie schimbată ori consolidată. În consecință, recurentul este ținut să-și circumscrie critica într-unul din aceste temeiuri, iar invocarea cumulativă a acestora denotă caracterul nefondat al recursului.

58. În ceea ce privește susținerea recurentului potrivit căreia hotărârea instanței de apel ar fi arbitrară, în sensul art. 432 alin. (1) lit. e) din Codul de procedură civilă, instanța de recurs reține că nu orice dezacord cu soluția instanței ierarhic inferioare echivalează cu o încălcare a principiilor de drept sau cu o hotărâre arbitrară.

59. Din punct de vedere jurisprudențial, noțiunea de „hotărâre arbitrară” trebuie înțeleasă în lumina interpretărilor date de Curtea Europeană a Drepturilor Omului.

60. Astfel, în cauza *Bochan v. Ucraina* (nr. 2), 5 februarie 2015, § 62, Curtea a reținut că o decizie judecătorească este arbitrară dacă nu are nicio bază juridică în dreptul intern și nu stabilește nicio legătură logică între faptele litigiului, norma juridică aplicabilă și soluția adoptată. În plus, în cauza *Ballıktaş Bingöllü v. Turcia*, 22 iunie 2021, § 75, s-a subliniat că o hotărâre este afectată de o „eroare vădită” atunci când conține o eroare de drept sau de fapt atât de gravă încât niciun judecător rezonabil nu ar fi putut să o comită și care are potențialul de a compromite echitatea procesului.

61. Aplicând aceste repere la cauza dedusă judecării, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție constată că hotărârea instanței de apel

a fost pronunțată în temeiul probelor legal administrate și al unei interpretări conforme a normelor legale incidente. Hotărârea contestată nu este lipsită de fundament juridic, iar raționamentele instanței de apel sunt clare și coerente, reflectând o legătură directă între situația de fapt și dispozițiile legale aplicabile.

62. Referitor la susținerea privind pretinsa apreciere vădit nerezonabilă a probelor, instanța de recurs constată că nu a fost demonstrată existența unei erori evidente de evaluare a materialului probator, care să fi fost determinantă pentru soluția adoptată. O simplă divergență în interpretarea probelor nu este suficientă pentru a atrage incidența art. 432 alin. (1) lit. e) din Codul de procedură civilă.

63. Prin urmare, nu se poate reține caracterul arbitrar al hotărârii, întrucât nu s-a dovedit o abatere evidentă de la dreptul intern, nici o nefundamentare juridică, astfel cum impune art. 432 alin. (1) lit. e) din Codul de procedură civilă, coroborat cu jurisprudența CtEDO.

64. Respectiv, întrucât, potrivit art. 432 alin. (1) lit. e) din Codul de procedură civilă, o eroare în aprecierea probelor poate atrage admiterea recursului doar dacă este vădită, inexplicabilă rațional pentru un profesionist și determinantă pentru soluția pronunțată, iar în speță recurentul nu a demonstrat aceste elemente și nu a prezentat argumente sau probe concludente privind caracterul arbitrar al deciziei Curții de Apel Nord, care a fost întemeiată pe probele administrate și interpretarea corectă a normelor legale, rezultă că cererea de recurs este nefondată.

65. În context, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție constată că argumentele invocate în cererea de recurs nu se încadrează în limitele stabilite de norma indicată, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei contestate, or, motivele invocate în cererea de recurs sunt similare celor invocate în cadrul judecării anterioare a cauzei, asupra căroră instanța de apel s-a pronunțat corespunzător cu respectarea prevederilor legale.

66. Decizia din 15 mai 2025 a Curții de Apel Nord nu poate fi considerată arbitrară, întrucât instanța de apel a motivat pe larg hotărârea, a individualizat în mod just situația părților, a coroborat probele administrate și a aplicat în mod corect dispozițiile art. 13 alin. (8) din Legea nr. 246/2017 privind întreprinderea de stat și întreprinderea municipală, art. 88 alin. (1) lit. b) și g) din Codul muncii, precum și art. 171, art. 174, art. 177 alin. (6), art. 200 și art. 201 din Codul civil, precum și art. 432 alin. (1) lit. e) din Codul de procedură civilă, care definește temeiurile reale pentru admiterea unui recurs. Critica recurentului privind competența lichidatorului de a dispune încetarea contractului individual de muncă, precum și argumentul referitor la aprecierea pretins nerezonabilă a probelor în ceea ce privește refuzul instanței de a admite suma totală de 574.000 de lei, nu pot suplini absența unor vicii efective de legalitate sau de fond ale hotărârii contestate, întrucât interpretarea dată de instanța de apel cadrului normativ incident este

conformă scopului și spiritului legii. În mod corect, Curtea de Apel Nord a reținut că, odată declanșată procedura de lichidare, atribuțiile fondatorului privind administrarea întreprinderii se transferă către lichidator, iar încetarea contractului administratorului constituie o consecință legală și firească a acestei proceduri.

67. Astfel, lichidatorul Î.M. „Indmetalcongaz”, doamna Olga Gulcă, a acționat în limitele atribuțiilor conferite de lege și de deciziile Consiliului Raional Sîngerei, fondatorul întreprinderii, fiind legal împuternicită să dispună încetarea raporturilor de muncă ale salariaților în contextul procedurii de lichidare. Ordinul nr. 17 din 13 februarie 2023 a fost emis în cadrul exercitării atribuțiilor stabilite prin decizia de desemnare a lichidatorului și confirmate prin extrasul din Registrul de stat al persoanelor juridice, iar măsura dispusă corespunde prevederilor art. 88 alin. (1) lit. b) și g) din Codul muncii privind concedierea în cazul lichidării unității.

68. Totodată, instanța de apel a apreciat în mod justificat pretențiile salariale formulate de recurent, constatând că suma totală solicitată de 574.000 de lei excede cuantumul recunoscut de către pârât și dovedit prin actele dosarului. Din analiza notei informative din 06 martie 2023, Curtea de Apel a reținut că Î.M. „Indmetalcongaz” a recunoscut doar o datorie salarială în mărime de 41.153,24 de lei, aferentă perioadei octombrie 2022 – februarie 2023, iar recurentul nu a prezentat înscrisuri ori alte mijloace de probă concludente care să ateste existența unei datorii salariale suplimentare. În aceste condiții, instanța de apel a aplicat corect dispozițiile art. 130 din Codul de procedură civilă privind aprecierea probelor potrivit intimei convingeri și a respins, în mod întemeiat, diferența nejustificată de 574.000 de lei.

69. Prin urmare, dezacordul recurentului cu decizia instanței de apel, nu constituie temei de casare a deciziei contestate, or, recursul exercitat conform Secțiunii a II-a are un caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

70. Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție remarcă că potrivit regulilor din Secțiunea a II-a din Capitolul XXXVIII din Codul de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele ierarhic inferioare. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

71. În contextul prevederilor art. 432 alin. (2) din Codul de procedură civilă, în cazul invocării inclusiv în recurs de către recurent a temeiurilor conținute la art. 432 alin. (1) din Codul de procedură civilă, instanța de recurs verifică sub aspectul dat temeiurile recursului.

72. La acest aspect, Curtea Europeană a Drepturilor Omului, în jurisprudența sa constantă, statuează că, dreptul de acces la instanță nu este absolut. Există limitări implicit admise (cauza Golder împotriva Regatului

Unit, p. 38, cauza Stanev împotriva Bulgariei (MC), p. 230). Acesta este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (cauza Luordo împotriva Italiei, p.85). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (cauza Levages Prestations Services împotriva Franței, p. 45). Procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept și nu chestiuni de fapt, pot fi conforme cu cerințele articolului 6§1 (cauza Helmers c. Suediei, 09 octombrie 1991).

73. Din considerentele redate, completul de judecată al Curții Supreme de Justiție concluzionează că recursul declarat de Dragoș Berlolean, reprezentat de avocatul Eduard Ceornea, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 din Codul de procedură civilă și drept urmare prin prisma art. 433 alin. (1) lit. f), urmează a fi considerat inadmisibil deoarece este vădit neîntemeiat.

74. Ținând cont de cele expuse și în temeiul art. 431 alin. (1) și (2), art. 433 alin. (1) lit. f), art. 440 alin. (1) și (2) din Codul de procedură civilă,

COMPLETUL, CU UNANIMITATE DE VOTURI

Declară inadmisibil recursul declarat de către Dragoș Berlolean, reprezentat de avocatul Eduard Ceornea împotriva deciziei din 15 mai 2025 a Curții de Apel Nord.

Încheierea este irevocabilă.

Președinte

Stela Procopciuc

Judecători

Gheorghe Stratulat

Ion Munteanu